

PROČ SE STYDĀ•M PĀ•ED JEHO NOVOU Ā½ENOU?

ĀšterĀ½, 11 zĀ•Ā™Ā- 2012

Ahoj, kudlanky a kudlánci, uĀ¾ jsem vám psala jednou a moc dobĀ™e jste mi poradili. DĀ•kuji. Ale mám toho na srdci trochu víc, a tak jsem se osmĀ•lila znovu vám napsat o radu. Zajímalo by mĀ•, co byste dĀ•lali na mém místĀ•... Jsem málo sebevĀ•domá, proĀ•, to nevím. Prý nemám mít dĀ•vod. Ale je to tak.

Všechny to urĀ•itĀ• znáte, buĀ• z vlastní nebo kamarádĀ•iny zkušenosti: pĀ™ipadám si tlustá, ošklivá, hloupá. Já osobnĀ• s tím bojuju celý Ā¾ivot a vĀ•Ā™te, Ā¾e je to marný boj. Nikdy jsem nechodila s klukem, se kterým jsem chtĀ•la chodit, protoĀ¾e se vĀ¾dycky našla nĀ•jaká hezĀ•í a lepší, která mi ho pĀ™ebrala. A tak jí vlastnĀ• dodneška :-). KdyĀ¾ nĀ•kam jdeme s kamarádkou, jsem to já, kdo pĀ™ihlíĀ¾í, jak jí chlapi zvou na panáka.

Mám "nej" kamarádku. Takovou tu, pro kterou byste se rozkrájeli. Pro mĀ• byla jako moje sestra. ObĀ•as se scházíme v partĀ• na kafíĀ•ka, no znáte to:-)). Pak jsem ale byla ve špatné Ā¾ivotní situaci, rozvádĀ•la jsem se, a ona mĀ• bohuĀ¾el tak trochu zradila. Domluvila se totiĀ¾ s holkama z naší party na dovolenou a na mĀ• se jaksí zapomnělo... Já se dost naštvala, ošklivĀ• jsme se pohádaly.

VykĀ™iĀ•ela mi pak do obliĀ•eje strašné vĀ•ci... Ale - uplynulo pĀ• roku, situace se uklidnila, obĀ• jsme se zase smíĀ™ tom minulém mém psaní jsem se zmínila, Ā¾e mĀ• j pĀ™itel nemá rád mé pĀ™átele. Pokud jdu kamkoliv ven, vadí mu to a dává mi to dost najevo. A tuto kamarádku vyloĀ¾enĀ• nesnese. Vidí ji jako zlou osobu, která mi škodí. Je pravda, Ā¾e ona mĀ• obĀ•as popíchne, jak se komu líbila, kdo jí kde lichotil, Ā¾e ona vypadá na svĀ• j vĀ•k mladší a já naopak starší apod., ale i pĀ™esto je to momentálnĀ• jediný bliĀ¾ší Ā•lovĀ•k, kterého mám. Ona ale mého pĀ™íte nemusí, Ā™íká, Ā¾e je jí nesympatický. Já ale cítím, Ā¾e se Ā•asto nápadnĀ• vyptává jak nám to klope apod. JenĀ¾e - ona taková moje vrba, vĀ•Ā™ím, Ā¾e by mi neublíĀ¾ila, ale ty otázky na náš vztah mĀ• trochu trápí. Cítím také, Ā¾e se mr soupeĀ™í, a to i pĀ™es dĀ•ti... Ano, vím, Ā¾e to není pravé oĀ™echové, ale jak byste to Ā™ešili vy, byli byste zcela b pĀ™átel? Já jich moc nemám, vĀ•tšina se odstĀ•hovala hned po škole, kdyĀ¾ bych ji nemĀ•la, zĀ•stala bych sama.

Další vĀ•c, která mĀ• opravdu trápí a chci se vás zeptat na radu, je mi trochu trapná: víte, Ā•ervenám se pĀ™ed souĀ•asnou manĀ¾elkou svého exmanĀ¾ela... Jsme uĀ¾ rok rozvedeni, dva roky od sebe. Rozešla jsem se s ním já, ze závaĀ¾ných dĀ•vodĀ•. NĀ•jakou dobu jsem byla sama, pak jsem potkala pĀ™ítele. ExmanĀ¾el zase potkal svou no Ā¾enu. Vzali se, a nakonec si oni pĀ™estali brát naše dvĀ• dĀ•ti, uĀ¾ je jejich otec nevidĀ•l tĀ™i Ā•tvrtĀ• roku. mĀ• j syn do školy a já JI tam potkávám. A pĀ™edstavte si - opravdu nevím proĀ• - já se pĀ™ed ní Ā•ervenám.

Nechápu to! Ale uvnitĀ™ mĀ• se nĀ•co sevĀ™e, zaĀ•nu se celá klepat, pĀ™ipadám si strašnĀ•. PĀ™itím mĀ• dodne jeden z nich nepozdravil, nevšímali si ani mĀ•, ani dĀ•ti. Ale vĀ•era mne pozdravila - a navíc s takovým zvláštním pohrdáním. Sjela mĀ• od hlavy aĀ¾ k patĀ•. ZpoĀ•átku jsem s touhle paní mĀ•la velké problémy. Víte, jednak mi nĀ•kdo ps pĀ• roku anonymy a dost ošklivĀ• mĀ• v nich napadal, nakonec to ten nebo ta dotyĀ•ná dávali rovnou na facebook... A já se pak musela obrátit na policii. Myslím, Ā¾e to byla ona, ale nevím to urĀ•itĀ•. (Mimo jiné - ani nechtĀ•jí platit alimenty.) Víte, celou tu dobu to bylo dost zlé, ta jeho paní mne neustále jen všude pomlouvala, jak mám špinavé dĀ•ti (chodily nakonec obleĀ•ené jak do divadla, protoĀ¾e uĀ¾ jsem nevĀ•dĀ•la, jak se vyhnout sporĀ•m), Ā¾ dcerka je tlustá a synek naopak moc hubený a kdesi cosi. Nakonec chtĀ•li do péĀ•e synka, a Ā¾e se budou soudit. Pak mi navíc malý syn zaĀ•al doma sprostĀ• mluvit, a Ā¾e jim tohle všechno Ā™íkaly dĀ•ti té paní. Ā•ekl mi doslova "ahoj pí..!" to nĀ•kdy k neustání.. Nakonec se synek zaĀ•al v noci budit hrĀ•zou, a pak z nĀ•j vylezlo, Ā¾e dĀ•ti té paní jim pustily horor

Chuckie, na poĀ•ítaĀ•i. Byla z toho hádka na jejímĀ¾ konci na mĀ• paní Ā™vala, Ā¾e mám ulhané haranty, resp. dceru, která s ten horor nĀ•kde urĀ•itĀ• sama sehnala a pak ho pouštĀ•la ona. PĀ™itím dceĀ™i je deset let a horor nikdy pĀ™edtím nevidĀ•la a neznala. Je ještĀ• takové telátko. No, a podobných situací jsou mraky. Paní má tĀ™i dĀ•ti, k nim dva ta a teĀ• si vzala mého bývalého. Já si poĀ™ád Ā™íkám: mám krásnou práci, jsem docela úspěšná, snad se i muĀ¾Ā•m líbím.. Mám sice obĀ•as trable, ale jsem zdravá. Mám krásné dĀ•ti. Netrpím nedostatkem... MĀ•la bych být tedy v pohodĀ•, na výši, ale nejsem. ProĀ• se tedy poĀ™ád cítím jak spráskaný pes? Víím, Ā¾e je to trochu zmatené a vla nevím, proĀ• jsem tyhle dvĀ• vĀ•ci spojila, ale mám v poslední dobĀ• docela slušné deprese. Kdo z vás si pĀ™eĀ•etl závĀ•r diskuze pod mým pĀ™edchozím dotazem MĀ• j problém-jeho dcerka, jistĀ• chápe i proĀ•. Je mi strašnĀ• úz

Chyba bude urĀ•itĀ• ve mnĀ•, jenomĀ¾e jak s tím mám bojovat? Nechci skonĀ•it na antidepresivech ani u psychologa, chtĀ•la bych si nĀ•jak pomoci sama. Ale nebaví mĀ• Ā¾ivot, nĀ•kdy pomalu nedokáĀ¾u najít sílu, nĀ•kdy uĀ¾ jen vstát z postele je pr mne nadlidský úkol... Ale - je moc fajn, Ā¾e se mám komu svĀ•Ā™it, jste moji virtuální kamarádi :-)). Co byste mi poradili?VERĀ•EA